

LENINA KAROGS

Izriet kopš 1950. gada
29. marta
Maksa 3 kop.

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

PREIĻU RAJONS
CENTRĀLĀ
BIBLIOTĒKA

Nr. 11 (6015)
SESTDIEN
1990. gada 27. janvārī

Pārskats

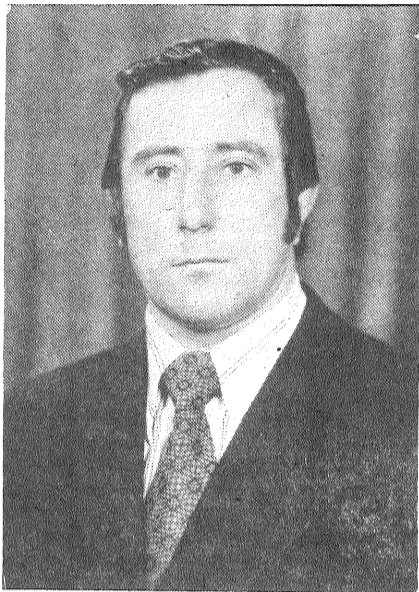
par piena izlaidumiem rajona
saimniecībā
(pēc agrorūpniecības apvienības
«Preiļi» dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izlaikums no govs laktācijas II dekadē (kg)	salīdz. ar to pašu laiku 1989. g. (kg)	salīdz. ar iepriekšējo dekadē (kg)
«Sarkanais Oktobris»	12,5	+1,1	+0,1
Leņina	9,7	+0,6	
«Zelta vārpa»	8,7	+1,4	+0,2
«Sarkanā ausma»	8,6	-0,2	+0,1
«Galēni»	8,0	-0,1	-0,1
«Vārkava»	7,9	+1,8	+0,1
«Nākotne»	7,8	+0,9	-0,1
«Ezerciems»	7,6	+0,2	+0,2
«Dubna»	7,5	+1,5	+0,2
Dzeržinska	7,3	+0,7	+0,3
Kirova	7,3	-0,2	+0,1
«Rožupe»	7,2	+0,9	-0,1
«glonas p. s.»	7,2	-1	+0,1
«ersika»	7,2	-1,3	-0,1
«Dzintars»	6,8	+0,7	
Raiņa	6,6	-0,4	-0,1
Rudzātu p. s.	6,5	+0,7	+0,1
«Vanagi»	6,5		
Rušonas p. s.	6,5	-0,2	+0,2
Suvorova	6,4	+0,7	-0,2
«Sīlkalns»	6,4	+0,1	-0,4
K. Marksa	6,2	+0,8	-0,3
RAJONA	7,9	+0,5	

12. PREIĻU
VELESĀNU
APGABALA
VELETĀJIEM

Deputāta kandidāts — J. Leitāns

Jānis Leitāns, dzimis 1942. gadā Preiļu rajonā, Aqlonā. Latvietis, PSKP biedrs, izglītība — augstākā, ekonomists. Darba gaitas uzsāka pēc dienesta Padomju Armijā, pašlaik strādā par dispečeru Preiļu 24. ceļu remonta un būvniecības pārvaldē. Precējies, divu bērnu tēvs. Vajasprieks — zīmēšana, radiotehnika. Aktīvi iesaistās politiskās diskusijās.

Ja ievēlēsiet, mana darbība virzīsies vairākos virzienos:
— rūpēšos, lai uzlabotos rajona ledzīvotāju materiālā labklājība un samazinātos to ledzīvotāju skaits, kuri dzīvo uz nabadzības robežas, palielinot pabalstus, pensijas;
— centīšos, lai tiktu vairāk iedalis līdzekļu kultūras un izglītības attīstībai;
— rūpēšos par ceļu būvniecību un ceļa tīkla uzlabošanu jaunsaimeņiem;
— cīnīšos par sociālā taisnīguma ieviešanu rajonā.
Ar cieņu pret vēletājiem un rajona ledzīvotājiem —
J. LEITĀNS

Latvijas KP rajona komitejā

25. janvārī notika Latvijas KP Preiļu rajona komitejas biroja kārtējā sēde.

Birojs apstiprināja Preiļu 1. vidusskolas un Līvānu stikla fabrikas partijas pirmorganizāciju lēmumus par skolotājas A. Leonovas un fabrikas direktora vietnieces kvalitātes jautājumos V. Upenieces uzņemšanu no PSKP biedru kandidātiem par PSKP biedriem.

Biroja sēdē izskatīti vairāki organizatoriski jautājumi. Par partijas rajona komitejas lietvedības sektora vadītāju birojs apstiprināja A. Caicu un atbrīvoja no šī amata T. Saveljevu sakarā ar izbraukšanu no mūsu rajona. Sakarā ar pāreju citā darbā no partijas rajona komitejas instruktora pienākumiem atbrīvots J. Pastars. Par Latvijas KP rajona komitejas instruktori tika apstiprināti V. Leine. Birojs atbrīvoja I. Sņikeru no Līvānu stikla fabrikas partijas pirmorganizācijas sekretāra pienākumiem sakarā ar viņa ievēlšanu par Preiļu rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāju.

A. Spuriņa, kura ievēlēja par Rožkalnu ciema izpildkomitejas priekšsēdētāju, tika atbrīvota no kolhoza «Dzintars» partijas pirmorganizācijas sekretāres pienākumiem.

Birojs izteica pateicību J. Učenam par darbu, ko viņš veica, būdams Preiļu rajona iepriekšējā sasaukumā Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs.

Birojs pieņēma lēmumu sasaukt partijas Preiļu rajona komitejas kārtējo plēnumu šī gada 10. februārī. Plēnumā paredzēts izskatīt jautājumu par Latvijas KP Preiļu rajona organizācijas konferences sasaukšanu, diskusijas gaitu rajona partijas pirmorganizācijas un anketēšanas rezultātus komunistu vidū par Latvijas Kompartijas statusu, apspriest laikraksta «Leņina Karogs» turpmāko statusu.

Biroja sēdē izskatīti arī daži citi jautājumi.

P. STRAUS

Baumas vai patiesība?

Par Preiļu pils rekonstrukciju

Tautā dzirdamas valodas, ka rajona izpildkomiteja it kā nodevusi Preiļu pili un parku kaut kādam Rīgas kooperatīvam, tāpēc preiļiešiem turpmāk nebūšot tiesību tajā ieiet un atpūsties. Ar rajona laikraksta starpniecību gribu šinī jautājumā sniegt komentāru.

Pēc ugunsgrēka Preiļu pils nu jau daudzus gadus iet bojā. 1985. gadā rajona tautas izglītības nodaļa izstrādāja projekta un tāmes dokumentāciju pils atjaunošanai. To veica projektēšanas institūta «Komunālprojekts». Daugavpils nodaļa, un tajā laikā kā projektu arhitektūras pieminēklim to nevajadzēja saskaņot. Remontu un celtniecības pārvalde, pamatojoties uz izstrādāto projekta un tāmes dokumentāciju, sāka rekonstrukcijas darbus. Sakarā ar to, ka pils leguva arhitektūras pieminēkļa statusu, vecā dokumentācija kļuva nederīga, bija nepieciešams izstrādāt jaunu do-

kumentāciju ar republikas Restaurācijas pārvaldes starpniecību. 1989. gadā rajona tautas izglītības nodaļa saņēma jauno projekta un tāmes dokumentāciju Preiļu pils restaurācijai, bet šogad šādu dokumentāciju parka atjaunošanai saņēms pilsētas izpildkomiteja. Bet nevienu celtniecības organizācija nevēlas uzņemties pils un parka rekonstrukcijas darbus. 1989. gada beigās savus pakalpojumus pils un parka atjaunošanai piedāvāja Rīgas kooperatīvs «Linga». Kooperatīvs ir ar miera sniegt palīdzību arī stāļu, parka vārtu un tiltiņu restaurēšanā. Lat radiu

Preiļu rajona kultūras un vēstures centru, kooperatīvs «Linga» lūdz vienā pils pusē izvietot rajona muzeju, bet otras puses daļu tam iznomāt, lai kooperatīvs tur varētu organizēt ārzemju tūristu atpūti. Kas un kā jāizvieto pili, mums pateiks restauratori, kuri izstrādās pils interjeru, jo patlaban mums ir tikai pils fasāžu un jumta restaurācijas projekts.

Rajona izpildkomiteja līgumu par pils atjaunošanu ar kooperatīvu «Linga» vēl nav noslēgusi. Vai atļaut kooperatīvam veikt restaurācijas darbus pili un parkā, — tas tiks lemts rajona izpildkomitejas kārtējā sēdē.

J. DESAINIS,

rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks

45. Riebiņu un 37. Aizkalnes vēlēšanu apgabalu vēletājiem

Nav pamata jūsu sašutumam par rajona Tautas deputātu padomes lēmumu atlikt deputātu pilnvaru atzišanu deputātiem, kuri ievēlāti Riebiņu 45. un Aizkalnes 37. vēlēšanu apgabalos.

Pirms šī priekšlikuma pieņemšanas mandātu komisija rūpīgi izskatīja materiālus, kuri tika tai iesniegti no Riebiņu un Aizkalnes vēlēšanu apgabalu vēletājiem. Pēc to izskatīšanas mandātu komisija griežas pie rajona Tautas deputātu padomes pirmās sesijas ar priekšlikumu izveidot komisiju, lai noskaidrotu, t. i., argumentēti apstiprinātu vai noraidītu vēletāju iesniegumus par pārkāpumiem, kurus vēlēšanu gaitā pieļāvušas vēlēšanu iecirkņu komisijas.

Rajona Tautas deputātu padome mandātu komisijas rīcību atzina par pareizu un izveidoja komisiju triju deputātu sastāvā,

kura rūpīgi un objektīvi pārbaudīs ne vien vēletāju iesniegumus, kā to darīja mandātu komisija, bet arī visus vēlēšanu materiālus, dokumentāciju, kā arī — tiksies ar pašiem vēletājiem.

Mandātu komisija priekšlikumu par deputātu pilnvaru pagaidu neatzišanu izteica nevis pēc savas iniciatīvas, bet gan respektējot ikvienu vēletāja tiesības un pamatojoties uz to cilvēku iesniegumiem, kuru vēletāju tiesības ir aizskartas vai arī liegts tās realizēt.

Mandātu komisija atvairināja tiem vēletājiem, kuri ar savu rīcību nav pārkāpuši nevienu vēlēšanu likuma normu un jūtas aizskarti par mandātu komisijas priekšlikumu — aizturēt deputātu pilnvaru atzišanu viņu ievēlētajam deputātam.

Preiļu rajona Tautas deputātu padomes mandātu komisija

Vakar un šodien Rīgā notiek Latvijas komjaunatnes 24. kongress

Kongresa galvenais uzdevums

devumu — «Latvijas Jaunatne», ar saviem līdzekļiem un īpašumu. Bet vai mainot nosaukumu, mainīsies organizācijas būtība?

Atkal ir cenšanās saglabāt veco organizāciju, kas apvienotu VISU (šoreiz — Latvijas) jaunatni, runātu VISAS Latvijas jaunatnes vārdā u. tml.

Komjaunatnes kongresam vajadzētu aizsākt dažādu organizāciju veidošanās procesu jaunatnes vidū. Taču ir jāsaprot, ka ne idejas, ne arī organizācijas pašas no sevis rasties nevar. Tās ir jāveido, jāradā, jāizdomā, bet tas nebūt nav tik vienkāršs darbs,

kā sākumā liekas. Par to liecina arī situācija, kas pagājušā gada pavasarī izveidojās rajonā, kad grupa jauniešu gribēja veidot pie Latvijas Lauksaimnieku savienības ja ne jaunatnes organizāciju, tad vismaz — savākt un apkopot rajona jauniešu priekšlikumus LLS. Taču — šo priekšlikumu vienkārši nebija. Arī pašlaik LLS aicina veidot Latvijas Lauku jaunatnes organizāciju, taču pagaidām mūsu rajonā šis aicinājums tā arī palicis bez atbalsta...

Pēdējā laikā pirmskongresa situācija ļoti atgādināja potenciālu mantinieku cīņu par mantošanas tiesībām, «aizgā-

jējam» vēl dzīvam esot. Neviens no šiem mantinieku kandidātiem pat nepadomāja, vai šis «aizgājējs» taisns «aiziet», un ja tā, tad, ko no tā labā, ko viņš ir sācis, varētu turpināt... Zēl, ka vēl pat neesošas organizācijas mēģina dalīt darbojošās organizācijas — komjaunatnes — īpašumu.

Manuprāt, komjaunatnes kongresa galvenais uzdevums ir patstāvīga Latvijas komjaunatnes izveidošana, jo līdz šim esošā Latvijas komjaunatne bija organizācija bez biedriem un tiesībām (visi savā laikā taču stājušies VĻKJS. uc — LĻKJS).

Kongresam ir jādod arī impulss republikas valdībai — republikas valsts jaunatnes politikas izstrādāšanai. Līdz šim valsts ir atteikusies no jaunatnes problēmu risināšanas, savas funkcijas uzticot komjaunatnei, pie tam — izmantojot komjaunatnes organizatoriskās iespējas un finansu resursus.

Pēc kongresa Latvijas komjaunatnei jābūt patstāvīgai politiskai jaunatnes organizācijai, saglabājot līdz šim gūto pozitīvo organizatoriskās darbības pieredzi, kuras galvenais mērķis — demokrātiska sociālisma sabiedrības izveidošana Latvijā.

A. STAUZS,

komjaunatnes rajona Komitejas pirmais sekretārs

Noma: pirmie soļi

Atsevišķi vai kopā?

● Vairāk nekā piecas stundas turpinājās «mēģinājums sarīkot rajona sadzīves pakalpojumu kombināta nomnieku padomes pirmo sēdi» (tā šo pasākumu nosauca uzņēmuma direktors V. Vejeckis). Kaut formāli — kārtējo reizi kopā bija pulcējušies darba kolektīva padome, struktūrvienību vadītāji, administrācijas pārstāvji. Taču sakarā ar to, ka gandrīz 40 procenti no kombināta struktūrvienībām (to skaitā tādas lielas kā mēbeļu cehs, Preiļu šūšanas ateljē, vilnas pārstrādāšanas, trikotāžas, mākslinieciskās aušanas cehi) strādā pēc nomas līguma, tad, neatkarīgi no pasākuma nosaukuma, noteikti bija jārunā par to, kas svarīgs visam SPK kolektīvam. Un jāteic, ka priekšnojauta mani nepievila.

1. «JCSU PLATFORMU, DIREKTORI»

Pirmais no sēdes darba kārtības 12 (!) jautājumiem — sadzīves pakalpojumu kombināta direktora apstiprināšana. Starp citu, jautājums bija izvirzīts pēc viņa paša iniciatīvas. Neierasti, vai ne? Jo kombināts taču joprojām saglabā valsts uzņēmuma statusu, un vēl pavisam nesen līdzīgs jautājums nebija diskutējams. Apsteidzot notikumus, paziņoju, ka padome direktora amatā apstiprināja V. Vejecki, tomēr iepriekš noklausījās viņa platformu. Pēc būtības tas bija mēģinājums izvērtēt tuvākās nākotnes kontūras, un to izdarīt, kā izrādās, nav nemaz tik viegli, jo mūsu rajona kombināts ir viens no pirmajiem republikā, kur noma sevi pieteikusi tik nopietni. Taču tā kā noma tikai nepat padarīta likumīga, tās attīstības ceļus priekšēsi ar grūtībām, gandrīz vai taustoties, piemēro sadzīves pakalpojumiem.

Kā pašlaik raksturot kombinātu? Tas ir savdabīgs valsts uzņēmuma un nomas kolektīvu apvienojums. Un sakarā ar to, ka nepastāv precīzi noteiktas īpašuma formas, noma skaitās kā starpposms, bet nomnieks — pagaidu saimnieks. Tāds nenoteikts stāvoklis, acīmredzot, saglabāsies, kamēr iznāks likums par īpašumu.

Sajā sakarībā rodas jautājums: vai sevi attaisno tās summas, ko nomnieki iegulda, atbalstot struktūrvienības, kas nenes peļņu, un uzturot pārvaldes aparātu? Valsts uzņēmuma letvaros, protams, tas izskatās citādi. Bet tālāk? Ne jau nejaušības dēļ direktoram tika uzdoti šādi jautājumi: kas galu galā pie mums būs — kombināts, asociācija vai neatkarīgi nomnieki? Izskanēja priekšlikums par akciju sabiedrības nodibināšanu, lai nevajadzētu tērēt līdzekļus aparāta uzturēšanai, no kura, kā uzsvēra atsevišķi runātāji, liela atdeve nav jūtama. Pagaidām no tā neveidojas «smadzeņu centrs», kas būtu orientēts uz progresīvu tehnoloģiju izstrādi, jaunu pakalpojumu veidu ieviešanu utt.

Jautājumam ir arī otra puse. Pirms nomnieku asociācijas izveidošanas ir jāatrisina daudzas asas iekšējās problēmas. Kaut vai šāda veida: ko darīt ar nerentabliem posmiem, piemēram, ar ķīmisko tīrītavu, veļas mazgātuvī, pirti. Līvānu sadzīves pakalpojumu namu, lauku kompleksajiem pieņemšanas punktiem ar kopējo pamatlīdzekļu apjomu divi miljoni rubļu? Tāpēc, kā uzskata kombināta ekonomisti, jautājumu par asociāciju izvirzīt ir agrī. Jāmeklē citi ceļi izdevumu samazināšanai, piemēram, kopīgi uzņēmumi vilnas pārstrādei, ar citiem uzņēmumiem kopīga izstrādājumu komplektēšana utt. Vārdi sakot, saliekt galvas kopā, cieši jāpadomā par to, kā segt zaudējumus, izvairoties no

kārtējas cenu paaugstināšanas par pakalpojumiem. Dabīgi, ka iedzīvotāji to uzņemu, maigi izsakoties, ar neizpratni.

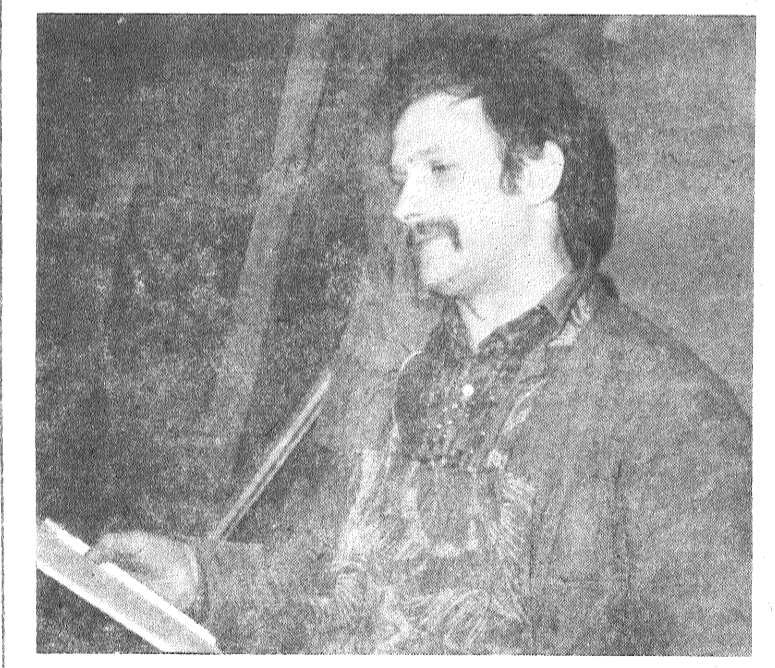
2. KĀ SAMAZINĀJA «DZELZS CILVEKU»

Jautājums, kas sēdē tika izskatīts kā otrs, bija par pārvaldes

aparāta štatiem, un nedaudz plesardzīgu darīja diezgan skaidri izēmējusies atšķirība starp administrācijas un nomnieku viedokļiem par visu, kas uz to attiecās. Jau «kuluāros» bija jūtams, ka aparāta darbinieki it kā zaudējuši pārliecību par savas vietas zem saules nesatric-

ATTELOS: sadzīves pakalpojumu kombināta mēbeļu ceha labākie darba darītāji. **Gunārs Pauniņš (apakšējā attēlā) mašīnstrādnieks, vada finierēšanas brigādi;** **darba veterāns Antoniks Olesovs (attēlā pa kreisi) apkalpo hidroaulisko presi. Čehā viņš nostrādājis 34 gadus.**
J. SILICKA foto

nāmību. Vārdi sakot, it kā paredzēja, ka sanāksmē nokļūs sev tik neierastās, aizsardzību ieņemošās pozīcijas. Starp citu, tā arī sanāca, kas, no mūsdienu viedokļa raugoties, ir pilnīgi dabiski.

Šī gada sākumā SPK pārvaldes aparāts sastāvēja no 30 cilvēkiem. (Salīdzinājumam — pērn uz attiecīgo laika periodu bija 36.) Taču «zem jautājuma zīmes» izrādījās 3 cilvēki: ekonomists plānotājs, drošības tehnikas inženieris, grāmatvedības darbinieks. Nelaime tā, ka pašlaik šos cilvēkus nav kur iekārtot, — neizmetis viņus taču uz ielas. Padome ar to it kā samierinājās. Bet, kad nolasīja štatū sarakstu pēc ieņemamajiem amatiem, izvērtās debātes.

Sevišķi tika tiem darbiniekiem, kas atbild par sagādi un realizāciju. Starp citu, situācija pazistama, ļoti bieži tieši sagādiņiekus «samazina». Taču pirms viņu apvainošanas visos «nāves grēkos» būtu lietderīgi uzklaut arī šī dienesta pretenzijas nomniekiem. Piemēram, par bezatbildīgu attieksmi pieprasījumu iesniegšanā, nevienprātību pašu nomnieku vidū, kā arī starp viņiem un sagādes dienestu. Preci realizācija bieži notiek, apejot realizācijas dienestu, kas pats par sevi nebūtu slikti, bet rezultātā produkcija nenonāk pie rajona iedzīvotājiem, sevišķi — lauku kompleksajos pieņemšanas punktos (tas attiecas uz mēbeļiem un trikotāžu). Tāpēc pašreizējā posmā ir būtiska nepieciešamība pēc sabalansētības ražošanā un realizācijā, bet diviem dienestiem — sagādes un realizācijas — vienreiz un uz visiem laikiem jānotic savi pienākumi.

Un tomēr nomnieku spiedienam preti «dzelzs cilvēks» nenoturējās, ar balsu vairākumu tika nolemts šo štata vienību samazināt. Metāla piegādāšanu (no šī pienākuma arī patapināts miklālais profesijas nosaukums) uzņēmās galvenā mehānika nodāja. Tā teikt, sabiedriskā kārtā. Val attiecās no istās štata vienības — to rādīs laiks. Taču jau šodien ir skaidrs: ja galvenais mehāniķis joprojām pa republiku, bet varbūt arī aiz tās robežām, meklējot dažādus ventīļus un citas detaļas, ja galvenais tehnologs visu laiku vēltis sūdzību izskatīšanai, attīstības nebūs. Šajā ziņā nevar nepiekrīst kombināta direktoram.

Ar izskatīto jautājumu cieši saistīts bija arī nākošais — par pārvaldes aparāta darba apmaksu. Tika ierosināti divi varianti. «Izgāja» darba kolektīva padomes variants. Nolema, ka neaizskarama būs tikai aparāta darbinieku likme, bet progresīvās piemaksas katru mēnesi tiks apspriestas padomē, ņemot vērā katru konkrētā darbinieka ieguldījumu. Darba kolektīva padome, nomnieki uzskata, kā šis būs viens no administrācijas darba kontroles veidiem, tā teikt, ekonomiskais stimuls.

3. NOMA ... PRET KLIENTU

Ja, izskatot jautājumu par kapitālā remonta plānu šim gadam, atlika tikai smagi nopūsties (vēlamais apjoms 196 tūkstoši rubļu, bet iespējams — 53 tūkstoši), tad emociju vilni izraisīta priekšlikumu apspriešana par izmaiņām nomas līgumos. Pārmetums nomniekiem, domāju, pa-

reizs, — tuvojas beigām valsts pasūtījumu plānošanas termiņi, bet nomnieku iniciatīva nav jūtama (atgādinu, ka sanāksme notika decembrī). Neapvainojot nomniekus iesācējus, tomēr jāatzīst, ka valsts pasūtījums tautas patēriņa preču ražošanā un pakalpojumi iedzīvotājiem viņiem ir kā rīklē iesprūdis kauls. Sevišķi tas attiecas uz mēbeļu cehu, kurš individuālo pasūtījumu pieņemšanu pārtrauca jau vasarā, un turpmāk pusgadu izpildīja vienīgi organizāciju pasūtījumus. Trīs mēnešus šis cehs nebija spējīgs nodrošināt zārku piegādi Līvāniem. «Pirms termiņa» izpildījis valsts pasūtījumu, uz izdevīgākiem «līdzējiem» pārslēdzās vilnas pārstrādāšanas cehs. Bet laudis, arī Līvānos, nevar saņemt vilnas dziju, kaut arī galda to kopš pagājušā gada janvāra.

Jātauta, vai mums vajadzīga šī sadzīves pakalpojumu kombināta ieviesta noma, ja tā virzīta pret savu, vietējo klientu? Nav noslēpums, ka daudzi jaunizveidojušies nomnieki, kooperatori nelaiž garām izdevību «zvejot duļķainos ūdeņos», pakampt lielāko lomu, bet pēc viņiem kaut vai zāle lai neaug. Atvainojiet, bet nesaprotu, kā ar nelieliem izņēmumiem gandrīz visas struktūrvienības pie gada finiša nonāca ar vairāk vai mazāk pārsniegtu plānu, skatot arī kopš piegādes sākuma, bet kāpēc tik tukši ir saloni, komplekso pieņemšanas punktu plaukti? Kāpēc jau ilgi pirms gada beigām atē, jā nevar pasūtīt mēteļi, kurpnieku darbnīca — zābakus? Kāpēc vajadzīgas divas nedēļas, lai vēj-jakal apmainītu rāvējslēdzī? Izanalizējot mūsu lasītāju vēstules, varētu vēl uzdot desmitiem tādu jautājumu. Bet sākas no tā, ka pasūtītāja intereses nesakrīt ar kolektīvajām, neatkarīgi no tā, vai tas ir nomas līguma, vai otrā modeļa saimnieciskā aprēķina kolektīvs.

Nenoraidu iespēju no nomniekiem saņemt vienotu aizstāvību, kas brunota ar ekonomiskā pareiziem pierādījumiem. Nenoraidu iespēju, ka viņi apgāzīs manus apgalvojumus. Taču, kā ne grozies, gala rezultāta tomēr nav! Un klienti aizvien biežāk saņem atteikumu. Tādā gadījumā kam gan vēl, ja ne pašiem nomniekiem vajadzīga tāda noma?

Starp citu, administrācijas ierosinājumam valsts pasūtījumā neiekļaut noteiktu skaitli «karstākajās» pozīcijās pretī no padomes puses tika likts nepārvarams nolīgums. Motivācija šāda: neterobežots valsts pasūtījums, — kas gan tā par nomu? Tātad, cerījamie pasūtītāji, nekādas cerības jums nevaru dot, — pasūtījumi arī turpmāk tiks dalīti izdevīgajos un neizdevīgajos; nav pat izslēgta varbūtība, ka nomnieki noteiks «grīestus»...zārku gatavošanai.

— Mums kauns skatīties klientiem acīs.

Kā jūs domājat, no kā šis dzirdēju šādus vārdus? No pārvaldes darbinieka. Tos teica viens no cilvēkiem, kurš nomniekiem ir kā dadzis acī un no kura, acis nepamiršķinot, viņi atrivotos pie pirmās izdevības. Tā teikt, viens izdzinējs mazāk un tik kārta «brīvā» asociācija par soli tuvāka. Tikai — vai tas ir ceļš, pa kuru jāiet?

I. KOROLOVA

11. janvāris. Lietuva

Ir 1990. gada 11. janvāris. Nikns vējš plūni koku zaros, meklēdams tur vēl kādu pāri palikušo lapu. Bet to jau sen vairs nav. Taču koki stāv stingri, ar saknēm cieši turēdami savā dzimtajā zemē un zina, ka atnāks jauns un šalcošs pavasaris. Vai tas ir tas pats vējš, kas cenšas izgaņāt no jauzu prātiem brīvības domas?

11. janvāris. Lietuva. Viļņa. Katedrales laukums. Mūsu brāļu tauta lietuvieši sauc mūs pie sevis.

Grupa no Jersikas un Līvāniem, kas pārstāv LTF, LNNK, LAP, un cilvēki, kuri nesastāv vienāda kustībā, bet kuru vieno kopēja doma par brīvību, agrā

rīta stundā dodas uz Viļņu. Viļņai šī diena ir vienu dienu, visaugstāko un pašu vienkāršāko. Kad lebraucam, pārliecināties par Lietuvas laipnājam acīm, inteligenci un taktu. Pat dežūrmīcīšs lepnī paziņo, ka viņš ir Lietuvas policists.

Laudis kaut kur staidzas, rit ikdienas gaita, taču visapkārt jūtams savāds strāvums. Laikam tā ir vienmēr, kad cilvēki kļūst garā nesalaužami, gatavi kā svētkiem, tā nēlaimē. Simtiem gadu Vilnai cauri plūst Neris. Jau ap pulksten 13.00 pāri Neris tiltam sāk plūst arvien vairāk jauzu strautiņu ar krāšņajiem Lietuvas karojiem, ar lozungiem. Teļi, kas

abās tilta pusēs it kā simbolizē atbrīvotājus un laimes nesējus, izskatās draudoši un ļauni. Tā vien gribas atgādināt: atbrīvojāt, un brauciet mājās.

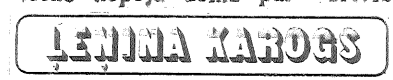
Lietuva, ka Tu neesi un nebusi viena un ka mēs nebūsim neesam «baltie zvirbuļi» Tavā vienotības brīdī, redzam pēc daudzajiem savu tautiešu rokās nestajiem, milajiem sarkanbaltsarkanajiem. Arī Igaunij, ukraiņi, baltkrievi mērojuši tālo ceļu. Tā mēs visi plūstam kopējā straumē līdz Katedrāles laukumam. Daudzi mūs uzrunā, uzsmaida. Neskaitāmas reizes lietuviešu valodā atskan «Lai dzīvo Latvija!». Mēs sākām: «Lai dzīvo Lietuva!». Un lietuviski teiktās mītiņa laikā mums nesagādā nekādus šķēršļus. Mūsu brāļi nebūt nav «grūtām galvām», jo spējusi brīnīgi apgūt starptautisko valodu.

Blakus stāvošie kļūst par sabiedriskajiem tukļiem.

Patiesība, vai tiešām esi tik nevēlama, ka par tevi bezgala sīvi jācinās? Siltas asaras jauca ar aukstām lietus lāsēm. Aizdegtais sveču liesmiņas ķersta vēja pirksti un kādu izdodas arī uz īsu brīdi nodzēst. Bet visas vienlaicīgi nenodzēst nekad. Ir no kā paņemt siltumu un gaismu. Klausāties, kā lietuvieši tūkstošbalsīgi dzied. Himnu. Savu. Viņiem ir ļoti skanīgas un līgas balsis.

Ieskanas visu baznīcu zvani. Katrs domā savu domu. Un tomēr visiem tā ir viena. Lietuva. Latvija. Igaunija. Klusumā dun baznīcu zvani. Sākas dievkalpojumi. Dievkalpojumi Lietuvas brīvībai.

J. EIDUKS (Jersikā)

Vai tu proti sava tēva un savas mātes dzimto valodu? Vai zini, cik tautību bērni mācās tavā klasē? Un — skolā? Vai esi sapratis, cik cilvēkam ir svarīgi, ja ar viņu runā viņa dzimtajā valodā? Ar šiem jautājumiem, atklājot latviešu valodas rajona olimpiādi, Līvānu 2. vidusskolas skolotāja R. Udovska vērsās pie olimpiādes dalībniekiem — krievu skolu audzēkņiem.

Latviešu valodas prasmi rādīja skolēni no Preiļu 2., Līvānu 2., Riebiņu un Aģlonas vidusskolām, kā arī — no Preiļu kooperatīvās arodskolas.

Bija jāprot pareizi un izteiksmīgi norunāt dzejoļi. Vairums olimpiādes dalībnieku bija izvēlējušies Raiņa dzeju. Skanēja «Jaunais laiks», «Pazudušais dēls», «Lauztās priekšes», «Manu jaunu dienu zeme», daudz jauku bērnu dzejoļu. Citiem tuvas izrādījās V. Beļševicas, A. Vējāna, u. c. autoru dzejas rindas. Olimpiādes programmā vēl ietilpa krieviski izlasīta teksta atstāstījums latviešu valodā, bet vēlākā klasu skolēniem — vēl arī teksta rakstisks tulkojums (no krievu uz latviešu valodu).

Tāpat — izteiksmīgā runā, atstāstījums, tulkojums. Nebūt ne vienkāršs uzdevums, sevišķi, ja to vērtē žūrijas komisija un klāt, kā jau ikvienā konkursā, nāk arī uztraukums. Un tomēr — uz olimpiādi taču izvirzīti labākie no labākajiem. Skolēni ir savlaicīgi gatavojušies. Un galu galā ar latviešu valodu saskarsme arī ikdienā ir daudz lielāka, nekā, piemēram, ar angļu vai vācu valodu. Dīmežī skolēnu sniegums deva vietu drīzāk skumjām pārdomām nekā optimistiskam vēstījumam par to, kā tad krievu skolās tiek apgūta latviešu valoda.

Runāsim latviski?

Konkursa laikā.

J. ZANDES foto

Nedomāju, ka vainīgs skolēnu uztraukums vai žūrijas komisijas baržums, ja katrā atsevišķajā klasu grupā no 5. līdz pat 11. klasei neviens skolēns nevarēja savākt nepieciešamo punktu skaitu, lai ierindotos 1. vietā. Tāpat — rajonā nav neviena skolēna, kurš varētu stabili startēt republikas latviešu valodas olimpiādē...
2. vietu nopelnīja vienīgi L. Caica (Preiļu 2. vidusskolas 11.

klase) un R. Beļkova (Līvānu 2. vidusskolas 5. klase). Vēl žūrijas komisija piešķīra arī dažas 3. vietas un atzinības rakstus.
Olimpiādes noteikumi nebija viegli. Piemēram, tulkojumu konkursā, kur žūrijas komisijai bija tiesības izvēlēties, vai būs jātulko teksts no krievu valodas uz latviešu valodu vai — no latviešu uz krievu valodu, kā jau minēts, skolēniem bija jāveic sarežģītāks uzdevums

— tulkojums no krievu uz latviešu valodu. Taču, ja pedagogi gribēja noskaidrot LABĀKO skolēnu patieso zināšanu līmeni, šāda izvēle ir loģiska un pareiza. Vēl, attaisnojumu meklējot, jāteic, ka, lai iegūtu 1. vietu, «tīrs» piecnieks bija jānolien visos konkursos. Tāpat — vienlīdz labi jārunā un jāraksta. Taču tas mūsu rajona skolām izrādījās pārāk sarežģīti. Dīmežī.

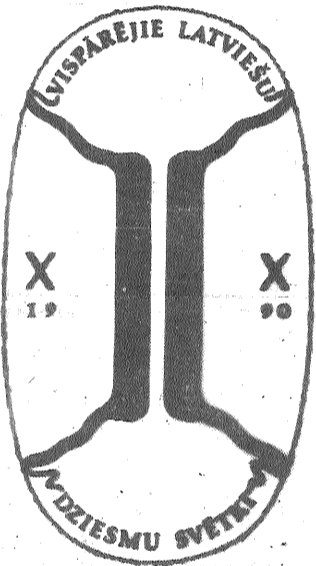
Vai vaina skolēnos? Skolotājos? Attieksmē? Ja latviešu valoda uz Latvijas zemes daļā tās iedzīvotāju kļuvusi par īstenu svešvalodu. Tikpat grūti saprotamu un izrunājamo kā vācu vai angļu mēle, un, starpcitu, ar tikpat lielu stundu skaitu — divreiz nedēļā — kā tas atvēlēts svešvalodai. Ar divām stundām nedēļā, patiešām, sasniedzams tikai tāds līmenis (labākajā gadījumā), kādu to parādīja mācību priekšmeta olimpiāde. Turklāt jāņem vērā, ka ar šiem skolēniem daudz strādāts individuāli un ka daļa no viņiem latviešu valodu dzird gimenē. Taču jādomā, kāds gan ir caurmēra zināšanu līmenis? Un kāds gan tas sasniedzams jau pieminētajās divās mācību stundās (divreiz pa četrdesmit minūtēm) nedēļā?

Cik tad ilgi meklēsim glābību pieaugušajiem domātajos kursos, grupās un pulciņos, ja cilvēks jau no skolas iziet ar nezināšanu? Bleži vien — ar apikumu un necieņu pret valodu. Un kur gan šī cieņa lai rastos, ja citu mācību priekšmetu vidū valsts valodai atvēlēta pastarītes vieta?..

Cik ilgi vēl slēpsimies aiz vārdiem «mācāmies», «apgūstam», «daļēji zinām»? Cik ilgi vēl izliksimies, ka viss ir kārtībā?..

Varbūt man nav taisnība? Tad sāket savu vārdu jūs — latviešu valodas skolotāji!

S. JOKSTE

Gatavojas skatei

X Latviešu deju svētkos paredzētas divas koncertu programmas. Pirmo «Es mācēju sadancot ar visiem novadlēm» veido jauniešu, vidējās un vecākās paaudzes deju kolektīvi, kā arī Tautas deju ansambļi, otro — «Spēlē, spēlmani, es tešu dancot» — labākie jauniešu un vidējās paaudzes 40 deju kolektīvi (katrā grupā) un TDA.

Lai notiektu Deju svētku dalībniekus, 25. martā notiks atlases skate mūsu rajonā. Visi kolektīvi izpildīs trīs dejas: divas izlozēs un vienu izvēlēsies no Deju svētku obligātā repertuāra.

Uzstāšanās kārtību un dejas izlozēs trīs dienas pirms sacensībām. Vērtējot nems vērā deju lestadzējuma māksliniecisko izpildījuma līmeni, muzikalitāti, tērpu valkāšanas kultūru un dejas rakstura atklāsmi. Pirmajā programmā Latgales novads ir pārstāvēts ar sekojošām dejām: «Lancetu», «Latgales meiteņu deju», «Kāzu polku» un «Polku» R. Spalvas horeogrāfijā.

Gatavošanās skatei rit deju kolektīvu virsvadītājas Gaidas Ventas vadībā. Veiksmīgi strādā 11 jauniešu ansambļi un 8 vidējās paaudzes kolektīvi. Starp pēdējiem raitu soli rāda laucinieki Rožupē, Rožkalnos un Galēnos. Krietni strādā arī Tautas deju ansambļa «Silava» dalībnieki, lai gan viņiem rajonā vēl aizvien nav konkurenta.

Ar domu par Rīgu

Rajona daudzās folkloras kolektīvus Dziesmu svētkos pārstāvēs Līvānu «Silava» un Riebiņu sievas Sandra Prikule un Jānis Teļāns pieslēpē savu dziedātāju skanējumu, rūpējas par kolektīvu savdabību. Un šeit ļoti būtiska ir ne tikai sava, vienreizēja repertuāra izvēle, bet arī katras dziedātājas stāja, tērps. Vārdu sakt, — sikumu nevar būt. Viss ir noteicots.

V. ROMANOVSKIS

Negaidīts efekts no sengaidīta lēmuma

Drīz būs pagājis gads, kopš pieņemts 46. lēmums par pasākumiem iedzīvotāju mehāniskā pieauguma pārtraukšanai Latvijas PSR, un nu varam jau izdarīt dažus secinājumus. Valsts statistikas komiteja jau ziņoja, ka 1989. gadā izbārukušo skaits pirmo reizi pārsniedza iebraukušo skaitu republikā. Šis fakts var iepriecināt, pat neskatoties uz to, ka mūsu labklājība no tā nav uzlabojusies. Neviens nav, nospējis, kā 46. lēmums tika pieņemts sakarā ar strauju ekonomiskās un politiskās situācijas pasliktināšanos republikā. Ja migrācijas procesi stabilizācija, patiecinoties pieņemtajam likumam, tika sasniegta diezgan ātri, tad neviens nespēja iedomāties, kādas sekas tas radīs Latvijas pamatiedzīvotājiem.

Sajā lēmumā dota «Nolikuma par pilsoņu uzskaites kārtību, kuri vēlas uzlabot dzīves apstākļus» 10. punkta jauna redakcija, kas paredz desmit dzīves gadus attiecīgajā apdzīvotajā vietā, lai ņemtu uzskaitē tos, kuriem nepieciešama dzīvokļa apstākļu uzlabošana. Tāpat cilvēks, kurš dzīvo Preiļu rajonā, ir dzimis un uzaudzis Latvijā, atbraucot uz pastāvīgu dzīvi Preiļos, stāties rindā dzīvokļa saņemšanai var tikai pēc desmit gadiem, tāpat kā cilvēks, kurš iebraucis mūsu pilsētā no citas republikas. Nemot vērā, ka mūsu republikā ir pieņemta programma kopmītnu likvidēšanai, praktiski pārbraukt uz citu pilsētu tagad nav iespējams. Labi tas vai slikti — temats atsevišķai sarunai. Bet kālab Latvijas PSR iedzīvotājiem

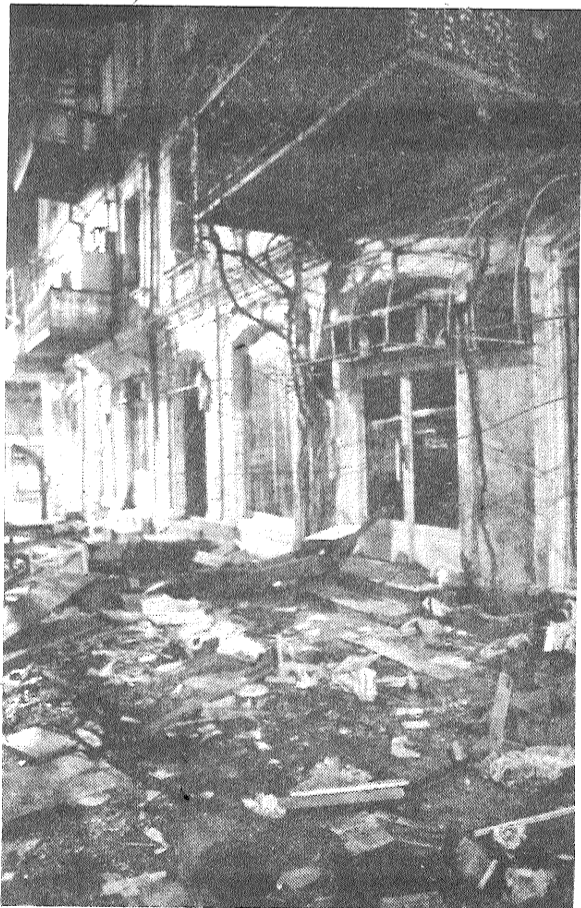
aizliedzts pārvietoties savas republikas teritorijā? Uz šo jautājumu lūdz atbildēt PSRS tautas deputātu Juri Bojāru. Viņš atbildēja viennozīmīgi: «Likums ir jāmaina».

1989. gada 26. martā Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijs pieņēma Dekrētu par 33. panta 3. punkta izslēgšanu no Latvijas PSR Dzīvokļu kodeksa. Šim punktam bija ārkārtīgi svarīga nozīme, jo tajā bija paredzēts, ka dzīvošana kopmītnēs ir pamats tam, ka tie, kuri vēlas, var uzlabot savas dzīves apstākļus. Dīmežī informācijas par to presē gandrīz nebija, kas arī radīja ne mazums konfliktu. Lidz 1996. gadam kopmītnes vēl pastāvēs un dažu uzņēmumu administrācijas, pēc 1989. gada 26. marta turpinot pierakstīt savus darbiniekus kopmītnēs, nepaskaidro šiem cilvēkiem, kā dzīvojojo kopmītnēs, viņi tagad zaudē tiesības saņemt dzīvokli. Konkrēti, pilsētas izpildkomitejas dzīvokļu komisija jau ir atteikusi dažiem pilsoņiem uzlabot dzīvokļa apstākļus.

Domāju, ka Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijs un Ministru Padomei daudz rūpīgāk jāpārdomā savi lēmumi, jāprognozē to sekas un galu galā jādarā viss, lai pieņemtos lēmumus zinātu visi republikas iedzīvotāji.

A. SVARCS.

starpdomecību celtniecības organizācijas arōdkomitejas priekšsēdētājs

● AZERBAIDŽANAS PSR. Stāvoklis šajā republikā joprojām springs. Vakaros Baku un citās apdzīvotās vietās nemierus izraisa ekstrēmistu grupas. Sarežģītā situācijā daudzi iedzīvotāji pieprasa valdībai izšķirošu darbību.

Partijas, padomju un tiesību aizsardzības orgāni turpina darbu stāvokļa nostabilizēšanai.
● ATTELOS: iekšlietu karaspēka daļas Baku ielās; Lenina prospektā (Baku) pēc armēņu dzīvokļu grautiņa.

TASS fotohronika

LEŅINA KAROGS

Jaunās grāmatas rajona bibliotēkā

Vēstures specialitātes studentiem paredzētajā mācību līdzeklī — M. Duhanovs. «Nacisms (1919. — 1933.): NSVSP un augšslāņi» — aplūkot šādi jautājumi: nacisma rašanās, tā ceļš pie varas, kādi sabiedriskie spēki atbalstīja nacistus un galarezultātā uzticēja tiem varu; kas noteica augšslāņu politiku; kā nacistiskajai partijai un tās līderiem izdevās piesaistīt sev plašas masas, kāda bija šo masu sociālā struktūra, kāda loma bija propagandai un varmācībai masu pārvēršanā nacisma politiskajā armijā.

H. Kreicbergs. «Vainīgie un nelaimīgie». Vainīgie? Hitleris ar vācu nacistiem, latvieši, kas brīvprātīgi un centīgi izpildīja Hitlera vietvalžu pavēles un mobilizēja savus tautiešus. Nelaimīgie? Latvieši, tūkstošiem latviešu, kurus iesauca Latviešu SS brīvprātīgo leģionā. Vainīgie — latviešu generāļi un pulkveži, brīvprātīgie policijas bataljonu vīri un Viktora Arāja burši. Nelaimīgie — lielum liela latviešu intelligences daļa: rakstnieki, ārsti, skolotāji, aktieri un mūziķi.

kuri atstāja dzimteni un neagrēzās. Nelaimīgie ceļnieki, kuri nespēja rast saskarsmi ar mājām.

Pretrunās veidojas latviešu emigrantu liktenis svešumā. Savstarpējās domstarpības un aizdomas, pretrunas ar tautu Latvijā. Šajā grāmatā stāstīts par latviešu tautas likteņgaitām okupācijā un pēckara gados Rietumos. Kā un ko tālāk? Viendabīgu atbildi autors nesniedz, bet jaunās politiskās domāšanas apstākļos saprašanās ceļš jāmeklē un jāatrod kopīgi! Svešumā un dzimtenē.

Pamatojoties uz mūsdienu psiholoģijas atziņām, Allas Spivokovskas grāmatā «Vecāki un bērni» pastāstīts, kā kļūt par labiem vecākiem, kā mīlēt bērnus, kā apgūt mākslu audzināt.

Roberta Mikelsona grāmatā «Mans pedagoģiskais kredo» veltīta latviešu padomju pedagoga, zinātnieka, izglītības darba organizatora R. Mikelsona 100. dzimšanas dienai. Tajā ietverti R. Mikelsona raksti, kuros viņš risina pēckara gadu skolas problēmas Padomju Latvijā, kā arī

audzināšanas un mācīšanas teorijas jautājumus.

Krājumā «Vipus laba un ļauna. Morāle un reliģija pasaulē un Latvijā» sakopotajos rakstos aplūkotas morāles un reliģijas saskarsmes problēmas. Uzsvērot šīs tematikas nozīmi mūsdienu pasaulē, autori izvēlējušies tās filozofiskos aspektus, pievēršoties mūsdienu buržuāziskās filozofijas analīzei. Atsevišķa nodaļa veltīta morāles un reliģijas problēmām Latvijā sabiedriskās domas vēsturē.

Grāmata domāta lasītājiem, kas interesējas par reliģijas, vēstures un filozofijas problēmām.

Vasilija Polubinskis, Vitālijs Senko grāmatā «Sambo cīņa» apraksta sambo cīņas tehnikas pamatus, sambo sekciju organizēšanas principus, cikstoņu apmācības un treniņu metodiku.

Aleksandra Zuriņa grāmatā «Maza grāmata par lielu atmiņu» apkopoti novērojumi par unikālu personību — cilvēku ar milzīgu atmiņas apjomu. Savā laikā brošūras tulkojums Amerikas Savienotajās Valstīs kļuva par bestselleru. Šis darbs saistīts ar aprakstu par atmiņas slēpto mehānismu un cilvēces apziņas funkcionēšanu.

Emīla Melngaila Tautas mākslas centrs ciklā «Gadskārtu ieražas» laidis klajā grāmatu «Ziemassvētki».

Aleksandra Grīna romāns «Dvēseļu putenis» piedēvē pie izcilākajiem 30. gadu latviešu lite-

ratūras darbiem. Ar episku vērienu tas zīmē latviešu strēlnieku bataljonu dibināšanos un gaitas I pasaules karā, cīņas par Latvijas valsts izveidošanu. Darbs Padomju Latvijā publicēts pirmo reizi.

J. Gregri. «Latvijas Karalis jeb cilvēks, kam visi parādā» — fantastisks dēķu romāns. Romāns ir Valda Grēviņa un Jāņa Grīva kopdarbs, kas iznācis grāmatā 1928. gadā. Tā centrā ir noslēpumainais miljonārs Džeksons, ko viņa amerikāniskais vēriens īsā laikā padara par nekronētu Latvijas karali. Fantastikas un dēķu elementu romānā paspīlģina reālo 20. gadu Rīgas ainu, paasina satīru par komersantu aprindām un dažādajiem vieglās dzīves tīkotājiem.

Ojāra Vācieša Kopoto rakstu otrajā sējumā ievietoti dzejoļu krājumi «Dzēgužlaiks», «Aiz simtās sāpes», «Melnās ogas», «Visāda garuma stundas», kā arī kopkrājumus un periodikā publicētie dzejoļi.

A. Kušners, I. Auziņš. «Atmiņa». Grāmata ievietoti Leningradas dzejnieka Aleksandra Kušnera dzejoļu atdzejojumi latviešu valodā un Imanta Auziņa dzejoļi.

K. Simonovs. «Ar manas paudzes cilvēka acīm. Pārdomas par J. Staļinu». Šo grāmatu rakstnieks savai sekretārei nodiktēja 1979. gada pavasarī, dažus mēnešus pirms nāves. Tolaik, kad memuāri tapa, maz bija palicis

laužu, kuri atmiņā glabātu tik daudz iespaidu par tikšanās reizēm un sarunām ar Staļinu samērā šaurā lokā. K. Simonovs savus vērojumus un personiskās atziņas fiksējis līdz pat Staļina nāvei.

«Vientieši aržemēs jeb Jauno svētcēlnieku gaitas» ir amerikāņu rakstnieka Marka Tvena pirmais mēģinājums ceļojuma apraksta žanrā. Romāna varoņi — amerikāņu svētcēlnieki, kas dodas uz Eiropu un arī uz Svēto zemi — Palestīnu. Autors ar brīžam labirdīgu, brīžam sarkastisku humoru attēlo savu ceļabiedru nezināšanu, šausirdību, pārspīlētu, dažkārt stipri liekulīgo dievbijību, kā arī citas īpašības.

Bulgāru rakstnieka, Georgija Dimitrova prēmijas laureāta Emilijana Staneva grāmatā «Janvāra ligzda» sakopoti 20 stāsti. Autors ir izcilis augu un dzīvnieku valsts pazinējs, pats strādājis Bukovecas mežsaimniecībā un savus novērojumus attēlojis daudzos darbos. Cikla «Janvāra ligzda» stāstus saista kopīgi varoņi un autobiogrāfisks vadmotīvs. Gleznainās dabas ainās un saistošā sīzeta risinājumā atklājas zēna (autora) izjūtas un pārdzīvojumi saskarsmē ar meža dzīvniekiem un ūdens iemītniekiem.

I. BATARAGA, rajona centrālās bibliotēkas vecākā bibliogrāfe

Atrasties savā vietā

Ļoti svarīga un arvien pieaugoša nozīme sabiedrībā ir apkalpojošās sfēras profesiju pārstāvjiem. Ražotāji rada materiālos labumus, garīgā darba darītāji — teorētiskās un mākslas vērtības, bet apkalpojumu sfērā top specifiska vērtība — darbs, kas vērsta uz cilvēku vajadzību tiešu apmierināšanu. Šīs profesijas darbinieki it kā uzliek punktu uz «i» materiālās un garīgās ražošanas sfēras devumam. Tas arī veido pārdevēja darba vērtību un jēgu.

kaļ ar redzi, tausti vai pēc garšas un smaržas noteikt daudzveidīgo preču kvalitātes īpatnības, ne tikai pareizi un ātri rīķināt, prasmīgi un skaisti demonstrēt preci, bet jābūt arī uzmanīgam pret pircēju, jāpalīdz viņam izraudzīties pirkumu un — ar laipnību tas jāpasniedz.

Viena no šīs profesijas pārstāvēm strādā Rudzētu ciema veikala. Tā ir Zenta Sola, kura 1976. gadā pabeidza Prieku tirdzniecības skolu. Iesākumā darbs dažādos mazos lauku veikaliņos, bet 1985. gadā Zenta iesāk strādāt paša ciemata

centrā gan kā veikala vadītāja, gan kā pārdevēja.

Viens pircējs vajadzīgo preci sen noskatījis, otram nepavisam nav skaidrs, ko isti viņš gribētu... Un Zenta Sola cenšas ar pircēja acīm pārlūkot plauktus, līdz atrodas tas, kas nepieciešams. Kamēr pirksti sakārto iesaiņojumu, jāpagūst uzklaut nākamo pircēju. Bet durvis veras un veras...

Dialogi, dialogi... Ej nu uzmini, kurā brīdī uzpraktēs arī negaidīta ignuma dzirksts, kurā mirkli sapīkums izplūdis dusmīgu vārdu strauvē. Pie tam — no dusmīga teikuma līdz asam konfliktam ir neliels solis. Bet tas būtu nepatīkams vi-

Jā, pircēji nāk un aiziet, bet pārdevēja krājas viņu noskaņojuma niansas. Pēc instrukcijas pārdevējam jābūt laipnam, iejūtīgam, saprotošam. Bet pircējam?

Tiesa, Rudzētu ciema veikala, kur strādā Zenta Sola, asas domstarpības gan negadās. Zentas sirsnīgais lietišķums un nosvērtība tās vienkārši nepieļauj.

Zenta Sola stāsta: «Viens no apstākļiem, kas profesiju padara visai sarežģītu, ir tas, ka pārdevējam jābūt saskarties ar daudzliem un ļoti dažāda rakstura cilvēkiem. Kaut arī ciematā es visus gandrīz pazīstu, un tomēr... Dažs ir igns, dažs satraukts un nevar izšķirties, ko pirkt. Cits savukārt neorientējas jaunajās precēs un meklē «vakardienus». «Bet pārdevējam jābūt mierīgam, taktiskam, lietišķam. Jābūt lielai cieņai pret cilvēkiem, lai arī kādi viņi būtu».

Jā, nav svarīgi, kur cilvēks strādā. Ir svarīgi, kā viņš strādā. Tas nozīmē — atrasties savā vietā.

A. KĀRŠENIEKS (Rudzētos) Redaktors P. PIZELIS

PRECIZĒJUMS

Lakraksta iepriekšējā numura ceturtajā lappusē publicēto fotoattēlu autors ir L. Viksna. Atvainojamies par neprecizitāti.

TV VILNA

27. Janvāris
9.00 — Zīnas. 9.15 — Programma bērniem. 10.35 — «Veselības». 11.05 — Koncerts. 12.00 — Nedēļas panorāma (krievu val.). 12.30 — Lietuvas TV izrāde «Parīzes vilciens». 13.00 — PSRS čempionāts basketbolā vīriešiem. «Zaļgiris» — «Dinamo» (Maskava). 14.30 — Mākslas filmas «Otrā stāva astronkāli» 3. sērija. 15.30 — Svešu bēdu nav. 16.10 — Multiplikācijas filma. 17.10 — Estrādes koncerts. 17.35 — «Molberis». 18.20 — Zīnas. 18.25 — Zīnas krievu valodā. 18.30 — Nacionālās skolas problēmas. 19.30 — Atzīmējot kultūras darbinieces P. Galeanes 100. dzimšanas dienu. 20.30 — «Labu nakti, ma-

zuli!» 21.00 — «Panorāma». 21.25 — Cienisim vārdu. 21.40 — Mākslas filma. 23.20 — Zīnas. 23.35 — Mākslas filma «Triumfa arka».

28. Janvāris
9.00 — Zīnas. 9.15 — Reliģisks raidījums. 9.35 — Svētdienas rītā. 11.35 — Mūsu valoda. 12.05 — Dokumentālā filma. 12.40 — «Atturība». 13.00 — Svētdienas mūzika. 14.00 — Cilvēki un grāmatas. 14.45 — Nedēļas panorāma (poli val.). 15.15 — Lietuvas vēsture. 15.50 — Laikmetu griezos. 16.25 — «Vernisāža». 16.45 — Koncerts. 17.35 — Multiplikācijas filma. 17.50 — Zīnas. 17.55 — Zīnas krievu valodā. 18.00 — «Zaļais vilnis». 19.00 — «Jaunatnes estrāde-89». 20.30 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Panorāma». 21.35 — Programma jaunatnei. 22.50 — Zīnas.

SATIRA, HUMORS, VECAS LABAS DZIESMAS «MAZAIS PASTA BALODITIS AR SVEICIENU NO ANGLIJAS» Prieku RKN 4. februārī plkst. 20.00. Piedalās L. Krivāns, V. Juhņevičs, L. Leonovs.

Šī gada 31. janvāri un 1. februārī Rožkalnu medpunktā notiks iedzīvotāju **FLUOROGRAFISKĀ APSKATE**. Lūdzam pārbaudīt savu veselību.

Rožkalnu ciema izpildkomiteja

SAGADES UN RAZOŠANAS APVIENĪBA

līdz rajona iedzīvotājus, kuri nav saņēmuši autoriepas pēc noslēgtajiem līgumiem 1989. gadā, griezties SRA vai zvanīt pa telefonu 22230 līdz 1990. gada 10. februārim.

Zeme, tev šodien viens ceļnieks mazāk...

(O. Vācietis)
Izsakām dziļu līdzjūtību Benītai Glizdeniecei sakarā ar MĀTĒS nēvi.
Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas kolektīvs

AUTOMASINU IPASNIEKU ZINĀŠANAI

14. tehniskās apkopes stacija (Daugavpils, Krāslavas šosejas 11. kilometrā) no iedzīvotājiem neierobežotā daudzumā **PIENĒM ATJAUNOSANAI VISU IZMĒRU AUTORIEPAS**, izņemot 600x16, 600x13, 175x80R.

Autoriepām 6,15x13 un 6,45x13 ir protektori «Lukss», «Ja-370», «Dorožņij». Šīs autoriepas izgatavo 10 — 15 dienu laikā. Uz autoriepām, kuras izmantotas mazāk nekā 5 gadus, attiecas 3 mēne-

šu garantijas termiņš. Uz autoriepām, kas vecākas par 5 gadiem, garantija neattiecas, tās pieņem ar pasūtītāja piekrišanu. Atjaunošana notiek Saulu rūpnīcā, izmantot joti importa iekārtu.

— Autoriepu pieņemšanas punkts darbojas no plkst. 8.00 līdz 19.00, pārtraukums — no plkst. 12.00 līdz 13.00. Brīvdiena — svētdiena. Tālrunis uzziņām — 31444.

Daugavpils automoto servisa un tirdzniecības uzņēmums

Stāv ozols tūruma malā. Viņš mūsu tēvam bij' dārgs. Seit izauga viņa līni. Seit nodiļā darba svārks.

(I. Ziedonis)
Skumju brīdī esam kopā ar Inu Valvodi, TEVU smiltāja izvadot.

Prieku poliklīnikas kolektīvs

Mīļais bērns, tavās mazajās plaukstās Stindzis māmuļai veltītais glāsts. Acu zvaigznēs, kas staroja tētīm, Palika neizteikts bērniņas stāsts.

(K. Apškrūma)
Sāpju brīdī esam kopā ar mūsu darbabiedru Vladislavu Vilcānu un viņa ģimeni, pavadot MEITĪŅU Iiziti smilšu kalniņā.

Prieku MSP kolektīvs

Nav tēva... Nav. Un tomēr nēl. Simts saltes to paturēs pasaulē. Gan bērni, kuru vaibstos lielu līdzjūtību redz, Gan zālie asni, kas zemī sedz.

(Ā. Elksne)
Sērojam ar Evaldu Kozeri, izvadot TETI smiltāja.

Rajona grāmatnīcu darbinieki

Gaišu ceļu sargātāja Tu man biji, māmuļit. Nu pār tevī kapu priede. Vēsu smilšu paladziņš.

(I. Mežnora)
Skumstam līdzī Zinaīdai Petrovskai, viņas MAMUĻU smiltāja izvadot.

Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta kolektīvs

Neatzeļ! Neatzeļ viena. No kurienes neatnāki! Tu — mana visbaltākā diena. Tu — pati vislabākā, māt!

(V. Krīle)
Esam kopā sāpju brīdī ar Antonīnu Novikovu, MAMUĻU smiltāja izvadot.

Finansu nodaļas kolektīvs

Manī, māt, milu pret cilvēkiem radijī, Dzīvei lai stipra būt varu. Caurī skarbaiem sūrumiem vadījī.

Lai es ietu Helceļu garu. (M. Bārbale)

Sērojam kopā ar Antonīnu Novikovu, no MAMĪNAS uz mūžu atvadoties.

Aglonas ciema izpildkomiteja

Latvijas saule, Rokas uz krūtīm man saliec, Es aizeju projām, Tu — bērniem un mazbērniem paliec.

(A. Skalbe)
Skumju brīdī esam kopā ar Ivaru Sitniku, pavadot VECMĀMIŅU kapu kalniņā.

Siera rūpnīcas folkloras ansamblis

Ejiet lēnī, sirmle zirgi, Kapu vērtos gaita stās, Pāri sirdij aplkusušai Zeme smilšu segu klās.

(S. Kaldupe)
Izsakām līdzjūtību Skaidritei Voīno, MAMUĻU smiltāja izvadot.

Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta kolektīvs

LENINA KAROGS

MSU ADRESE: 228250, Prieku Kompartnātes ielā 1.

REDAKCIJAS TĀLRUNI: redaktors — 22050, redaktora vietniece izdevumam krievu valodā — 22154, atbildīgā sekretāre — 21986, partijas dzīves un padomju ceļniecības nodaļa — 21769, redaktora vietniece, agrārnieciskā kompleksa un sporta nodaļa — 21759, rūpniecības, ceļniecības un kultūras nodaļa — 21985, fotokorespondents, vēstulu, jaunatnes un skolu dzīves nodaļa — 22203, korektori, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils drospriekšī (Daugavpils, Vaļkas ielā 1). Izdevniecība «Aizīva» (Rīga, Kr. Valdemāra ielā 105). Viena nos. Iespiedloksne. Ofsetspresdams.
«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Приельского районного комитета КП Латвии в районно-го Совете народных депутатов и администрации райсо.

Metiens: 13-963 eksemplāri (latviešu valodā 10 062 eks., krievu valodā — 3901 eks.).
Indekss 68168.
Pas. 89.